

Julia Żugaj, Południowy Biegun

Ostatni raz tańczmy w świetle gwiazd
Złap mnie za rękę, przecież mamy czas
Nim lód stopnieje, kolędy przestaną grać

Tyle nas czeka za rogiem
Na szybach maluje się mróz
I czy potrzeba więcej skoro mamy nas

Tylko twój śmiech może rozwiać ten chłód
I nawet tak mały gest to do szczęścia jest klucz
Możemy cieszyć się chwilami jakby one nigdy nie mijały

Ostatni raz tańczmy w świetle gwiazd
Złap mnie za rękę, przecież mamy czas
Nim lód stopnieje, kolędy przestaną grać

Przy ciepłym kominku we dwoje
Herbata, goździki i miód
Powiedz mi, czy zima może wiecznie trwać

Tylko twój śmiech może rozwiać ten chłód
I nawet tak mały gest to do szczęścia jest klucz
Wiem, że tak potrafisz dodać świętom trochę więcej magii

Ostatni raz tańczmy w świetle gwiazd
Złap mnie za rękę, przecież mamy czas
Nim lód stopnieje, kolędy przestaną grać

I za zorzą na południowy biegun
Wyjątkowi jak jeden płatek śniegu
Wokół wszystko się mieni w ciemny wieczór
Na południowy biegun weź mnie

Ostatni raz tańczmy w świetle gwiazd
Złap mnie za rękę, przecież mamy czas
Nim lód stopnieje, kolędy przestaną grać

Ostatni raz tańczmy w świetle gwiazd
Zostaw dziś wszystko, przecież mamy czas
Nim lód stopnieje, kolędy przestaną grać

I za zorzą na południowy biegun
Wyjątkowi jak jeden płatek śniegu
Wokół wszystko się mieni w ciemny wieczór
Na południowy biegun weź mnie